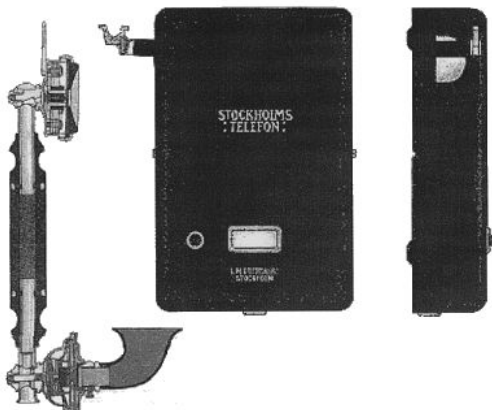

Telefonapparat BCV

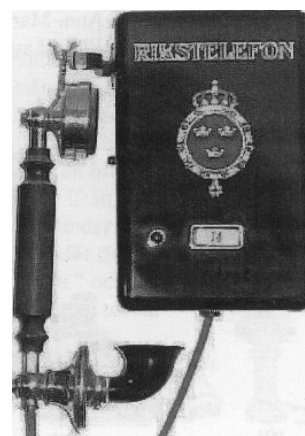
En inte alltför ovanlig men ändå intressant telefon är Ericssons centralbatteriapparat som oftast går under namnet BCV. Denna telefon är gjordes ursprungligen för AB Stockholmstelefon som började bygga om sitt nät från lokalbatteri till centralbatteri 1909, samma år som Telegrafverkets första CB-station invigdes i Hälsingborg. De allra första centralbatteriapparaterna som sattes upp var tillverkade i huvudsak av trä. En sådan väggapparat kunde ses på omslagsbilden till Phonetiken nr 1 2000. Något senare började Stockholmstelefon köpa in en ny modell av plåtapparat som LM Ericsson börjat tillverka. Den fick typbeteckningen BCV hos Telefonbolaget, en beteckning som skall tydas ungefär "Typ B Centralbatteri Väg".

I LMEs kataloger heter telefonen CD 1150. Apparaten har en mycket enkel plåtkåpa och fjädergrupp och synes vara en lågprisvariant av den väggapparat i plåt som började tillverkas 1909. Modellen fungerade dock bra och köptes in i stort antal. När Telegrafverket köpte AB Stockholmstelefonens nät 1918 var BCV den modell som i störst antal togs över för användning i Telegrafverkets nät. Motsvarande bordsapparat tycks inte ha fallit de nya ägarna i smaken och det har lett till att det idag är näst intill omöjligt att hitta en BCB, som bordsapparaten betecknades medan BCV finns i ganska stort antal och därför också har ett överkomligt pris.

Hos telegrafverket renoverades apparaterna och försågs med riksvapen och texten "RIKSTELEFON". När automatiseringen kom igång i på allvar under senare delen av

1920-talet blev det brist på automattelefoner och stora mängder av BCV-apparaterna byggdes om till automattelefoner genom att en fingerskiva monterades i ett uppsågat hål på framsidan, i samband med detta byttes bl. a. fjädergrupp och kopplingsplint ut och mikrotelefonernas mikrofondosa byttes mot telegrafverkets modell. Eftersom tillverkningsnumret på en BCV sitter på kopplingsplintens kortsida går det inte att se när en ombyggd apparat är tillverkad. De apparater som är ombyggda eller renoverade efter 1930 har inget riksvapen eller text "RIKSTELEFON". Telegrafverket var snabba med att anamma idéerna från Stockholmstställningen 1930 om funktionell design. Detta gäller inte bara BCV utan alla telefoner som tillverkades eller renoverades vid Telegrafverkets verkstäder var helsvarta.

På senare tid har beteckningarna BCV för centralbatteriapparater och BCV-AT för ombyggda automatapparater ersatts av BD 260 / 00-29260 respektive 270 / 00-29270.

Ericsson tillverkade också en automatmodell av denna telefon som kallades DE 110. Det är lätt att en telefon är tillverkad av Ericsson som automatapparat eller ombyggd av Telegrafverket från centralbatteri. På de ombyggda apparaterna sitter fingerskivan fastskruvad i kåpan och på DE 110 är den med ett beslag fäst i bottenplattan så att kåpan kan tas loss helt och hållet.

En udda och ganska ovanlig variant av BCV är sidoapparaten utan klocka som hos Telefonbolaget kallades EBCV. Hos Ericsson hette samma apparat CD 3001.

Hos Stockholmstelefon utrustades en del av dessa apparater med en patenterad mikrotelefon från AB Monofon som hade reglerbar ljudstyrka och som ansågs mer hygienisk än Ericssons modell.

Ove S

